

Sankce vytčena posledním odstavcem § 285 ex. ř. vztahuje se jen na zrušení řízení prodejového k návrhu vymáhajícího věřitele.

Prvý soudce nepřikázal vymáhajícímu věřiteli z rozvrhu dražebního výtěžku za svršky pohledávku jeho proto, že nepřihlásil jí vůbec, ač následkem podané žaloby opoziční i excisní bylo řízení exekuční a tedy i prodejové až do pravoplatného rozhodnutí těchto sporů zastaveno (§ 285 pal. odst. exkučního řádu).

Soud rekursní změnil toto usnesení a přikázal dotčenému vymáhajícímu věřiteli pohledávku jeho podle spisů.

Nejvyšší soud potvrdil toto rozhodnutí, připojiv tyto důvody:

Třeba zdůrazniti, že prodejové řízení nebylo vůbec zrušeno (zastaveno), jak dovolatelka uvádí, nýbrž toliko odloženo v důsledcích žaloby podané na vymáhající věřitelku, kterýžto spor je v klidu. Odložení prodejového řízení až do pravoplatného zakončení tohoto sporu nenastalo tedy k návrhu dotyčného vymáhajícího věřitele. Na této okolnosti však záleží, neboť po rozumu výnosu ministerstva spravedlnosti ze dne 2. června 1914 č. 43 m. v. k § 285 ex. ř. vyjadřuje se § 285 odst. 3. ex. ř., že k nárokům vymáhajících věřitelů, kteří prodejové řízení zrušili, se hleděti má při rozvrhu nejvyššího podání jen tehdy, byly-li přihlášeny. Úsudek opaku nasvědčuje tedy tomu, že jest z moci úřední zřetel vzíti k nárokům oněch vymáhajících věřitelů, kteří nezrušili řízení prodejové.

Rozhodnutí nejvyš. soudu z 23. února 1926
č. j. R I 108/26. Dr. Grešl.

Pravoplatně připuštěná výpověď z bytu nepozbývá platnosti tím, že přešlo vlastnictví domu na osobu jinou, i není vypovězený oprávněn podat pouze z tohoto důvodu na bývalého vlastníka domu žalobu opoziční (§ 35 ex. ř.).

K návrhu majitele domu F. S. byla pravoplatně připuštěna čtvrtletní výpověď z bytu z důvodu § 1 číslo 12. zákona o ochraně nájemníků, a majitel domu včas zažádal za exekuci vyklizením.

Vypovězený nájemník E. T. podal žalobu na majitele domu (vymáhajícího věřitele) po rozumu § 35 ex. ř. (opoziční), pokud se týče na zrušení výpovědi, protože po vydání exekučního titulu žalovaný dům ten prodal své dceři.

Žaloba byla soudy všech stolic zamítnuta, nejvyšším soudem z těchto důvodů:

Dovolací soud sdílí právní názor odvolacího soudu, že žalovaný nepozbyl práv z usnesení, jímž připuštěna byla výpověď žalobce z bytu, tím, že napotom přestal býti vlastníkem domu. Výpověď nepozbyla platnosti tím, že přešlo vlastnictví domu na osobu jinou, neboť jak odvolací soud správně uvedl, není zákonného ustanovení, podle něhož by nastávala v takovém případě bezúčinnost platného exekučního titulu. Nějaká jiná okolnost, jež by nárok zrušovala nebo stavila, žalobcem tvrzena nebyla. Že by byl nárok žalovaného, plynoucí z uvedeného usnesení, přešel na novou nabyvatelku domu způsobem uvedeným v § 9 ex ř., ani žalobcem tvrzeno nebylo. Zůstává tedy z tohoto exekučního titulu oprávněným žalovaný, i když majitelem domu již není, pokud tomu nový majitel nebo s tímto navázaný snad nový nájemní poměr neodporuje. Jest zcela věcí právního poměru žalovaného a nové majitelky domu, kdo z nich má uplatňovati nároky z exekučního titulu proti žalobci. Žalobce, jehož závazek nezanikl, nemůže z toho, že dům přešel na nového majitele, žádných práv pro sebe dovozovati.

Vývody rozsudku odvolacího soudu, že tu neplatí clausula rebus sic stantibus, jsou správné, dovolání se na ně odkazuje (nejedná se tu o smlouvu mezi stranami, jež má býti splněna, nýbrž o splnění nároku výrokem soudcovským přiznaného).

Rozhodnutí nejvyš. soudu z 18. března 1926
č. j. Rv I 326/26. Dr. Grešl.

Privilegia podle § 152 č. 2 tr. ř. požívá advokát zapsaný do seznamu obhájců již od doby, kdy se naň obrátí o radu strana, již hrozí trestní stíhání, nikoliv teprve snad od doby, kdy formálně zřízen byl obhájcem.

Nejvyšší soud uznal o zmateční stížnosti generální prokuratury na záštitu zákona, že usnesením krajského soudu v Ch., jímž uznal, že Dr. R. M. povinnosti k vydání svědectví sprostěn není a že podle § 160 tr. ř. lze jej popřípadě k vydání svědectví donutiti, a dalšími opatřeními okresního soudu v K. V. u provádění tohoto usnesení porušen byl zákon v ustanovení § 152 č. 2 tr. ř. Zmíněné usnesení a na něm spočívající usnesení okresního soudu v K. V., jímž uložena byla advokátu dru R. M. pro ode-